

forslag, i hvilken Henseende bemærkes, at det har været Hensigten, naar Forslaget blev ophøjet til Lov, i Henhold til den Ministeren i Postlovens § 6, 1ste Stykke, meddelte Bemyndigelse til at fastsætte Portoen for Forsendelser, der omdeles i Landdistriktet, at bestemme, at Lokalportoen ogsaa skulde komme til Anvendelse paa Forsendelser, der fra Indleveringsposthuset (Postkontor, Postekspedition eller Brevsamlingssted) udbringes i Landdistriktet.

For saa vidt det imidlertid maatte findes formaalstjenligt, at der i det store og hele ikke sker nogen Indskrænkning i det Omfang, i hvilket Lokalporto for Tiden anvendes, vilde det dog neppe være rigtigt at gaa til en Ordning, hvorefter hvert Posthus skulde have et Lokalportodistrikt, der uafhængig af Omdelingsdistriktet strakte sig ud til en vis Afstand i alle Retninger. En saadan Ordning vilde medføre, at der her i Landet vilde blive ca. 1,100 cirkelrunde Lokalportodistrikter, der, saafremt de ikke skulde have et kun meget ringe Omfang, vilde gribe ind i hverandre, hvoraf Følgen vilde blive, at det i Masser af Tilfælde særligt for hvert Hus maatte bestemmes, til hvilket Lokalportodistrikt eller hvilke saadanne Distrikter det hørte.

Lokalportoomraadet maa nødvendigvis bestemmes under Hensyn til Omdelingsforholdene, og man kan da tænke sig to Veje, ad hvilke det vil være muligt at fjerne de „Urimeligheder, som nu mange Steder findes“. Man kunde enten paa tilsvarende Maade, som Forholdet er ordnet indenfor det svejtsiske Postvæsen, ved Loven fastsætte, at Lokalporto — foruden paa de egentlige lokale Postforsendelser — tillige skulde bringes i Anvendelse paa Forsendelser, som udveksledes imellem Poststeder, der ligge indenfor en vis kortere Afstand fra hinanden, eller man kunde paa en lignende Maade, som Forholdet er ordnet indenfor det tyske Postvæsen, overlade det til Ministeren i et vist Omfang at udvide Lokalportoomraadet. Den førstnævnte Ordning er maaske nok i og for sig den mest rationelle; men dens Gennemførelse vil her i Landet berede ikke ubetydelige Vanskeligheder af Hensyn til de talrige Brevsamlingssteder, der ikke ere selvstændig Postadresse. Administrationen har ganske vist Ret til at bestemme, at Brevsamlingsstederne skulle kunne benyttes som selvstændig Postadresse, men da denne Ret af posttekniske Grunde kun kan benyttes i enkelte Tilfælde, hvor der maatte vise sig at være en ganske særlig Trang dertil, er der formentlig kun den Vej tilbage at overlade det til Ministeren indenfor visse Grænser at udvide Lokalportoomraadet. Et hertil sigtende Forslag kunde formuleres paa følgende Maade:

I § 12 gives Linie 1 foroven følgende ændrede Affattelse: „A. For enhver af de i § 2 e. og § 3 omhandlede Forsendelser er Portoen med nedenstaaende under „B“ anførte Undtagelser følgende“. I samme Paragraf tilføjes som sidste Stykke: „B. Ministeren kan dog bestemme, at Portoen for lokale Postforsendelser skal bringes i Anvendelse for Postforsendelser, der udveksles mellem Nabo-Poststeder, dog saaledes, at denne Bemyndigelse ikke gælder med Hensyn til Nabo-Poststeder, der ligge i en indbyrdes Afstand af over 7,5 Kilometer, maalt i lige Linie fra det ene Posthus til det andet“. Med den nævnte Afstand vil der komme til at gælde Lokalporto i et noget mindre Antal Forbindelser mellem forskellige Poststeder end ved den nuværende Ordning; men da Antallet af de Postforsendelser, der falde paa hver Forbindelse, er højst forskelligt, vil det som Følge deraf ikke være muligt at have nogen begrundet Mening om det finansielle Resultat af bemeldte Foranstaltning; en Afstand af 10 Kilometer vilde give Lokalporto i et langt større Antal Forbindelser end den nuværende Ordning, deriblandt i mange meget vigtige Forbindelser, og man tør derfor ikke gaa videre end til en Afstand af 7,5 Kilometer, hvilken omtrent svarer til den nugældende danske Mil. Afstanden er tænkt beregnet i lige Luftlinie fra den ene Postbygning til den anden; hvor der indenfor samme Poststed findes flere Posthuse, fra Hovedpostbygningen. Saafremt et Forslag som det her omhandlede maatte blive vedtaget, bør selvfølgelig det københavnske Postdistrikt beholde sin nuværende Udstrækning.

Da Opretholdelsen af Bestemmelser vedrørende Lokalportoomraadet i den antydede Retning imidlertid vil medføre en Mindreindtægt i Forhold til det fremsatte Forslag, maa der paa anden Maade tilvejebringes et Ækvivalent herfor, og dette vilde blandt andet kunne ske ved en Forhøjelse af Pakkepostportoen. Den nugældende Pakkepostporto er, navnlig naar Hensyn tages til, at der ikke her i Landet saaledes som mange Steder i Udlandet opkræves noget Gebyr for Pakkernes Udbringning til Adressaterne, lavere end Pakkepostportoen i saa godt som alle europæiske